

INHOUD

EEN DONQUICHOTACHTIGE VERHANDELING
OVER DE UITSPRAAK
bladzijde II

DEEL EEN

HOOFDSTUK EEN

*Quichot, een oude Man, wordt Verliefd, begint aan een
Queeste en wordt Vader*
bladzijde 15

HOOFDSTUK TWEE

*Een Auteur, Sam DuChamp, denkt na over zijn Verleden
& betreedt nieuw Terrein*
bladzijde 36

HOOFDSTUK DRIE

*Quichots Geliefde, een Ster uit een Dynastie van Sterren,
verhuist naar een ander Sterrenstelsel*
bladzijde 54

HOOFDSTUK VIER

*Broeders Zuster herinnert zich hun Ruzie & raakt
betrokken bij een ander soort Onenigheid*
bladzijde 75

HOOFDSTUK VIJF

*Quichots Neef, de 'brave' Dokter Smile,
is een Man met vele Geheimen*

bladzijde 91

HOOFDSTUK ZES

*Sancho, Quichots denkbeeldige Kind,
probeert zijn Aard te doorgronden*

bladzijde 109

HOOFDSTUK ZEVEN

*Quichot & Sancho komen in de eerste Vallei van de
Queeste & Sancho ontmoet een Italiaans Insect*

bladzijde 124

HOOFDSTUK ACHT

*Waarin we ons afwenden van het Licht van de Geliefde
en haar Duisternis onderzoeken*

bladzijde 140

DEEL TWEE

HOOFDSTUK NEGEN

*Een Onaangenaam Voorval bij Lake Capote
& verdere Verstoringen in de Werkelijkheid*

bladzijde 161

HOOFDSTUK TIEN

*Waarin ze door de Tweede Vallei gaan,
ook Sancho de Liefde vindt & daarna, in de Derde Vallei,
voorbij de Kennis zelf gaan*

bladzijde 178

HOOFDSTUK ELF

*Dokter Smile ontmoet de Heer Thayer; & een Grootvader
duikt op uit het Verleden om het Heden lastig te vallen*

bladzijde 200

HOOFDSTUK TWAALF

*Een Reeks absurde Gebeurtenissen tijdens
een kort Verblijf in New Jersey*

bladzijde 223

HOOFDSTUK DERTIEN

*Quichot in de Grote Stad; vele Onthullingen;
& Sancho beleeft een ernstig Incident*

bladzijde 239

HOOFDSTUK VEERTIEN

*De Auteur, die we kennen als Sam DuChamp,
ontmoet een Ongenode Vreemde*

bladzijde 264

HOOFDSTUK VIJFTIEN

Aangaande Zuster & Het Onvergeeflijke

bladzijde 288

DEEL DRIE

HOOFDSTUK ZESTIEN

*De Trampoline vertelt Sancho & Quichot een oude
Geschiedenis over Verraad & het Pad wordt geopend*

bladzijde 305

HOOFDSTUK ZEVENTIEN

Waarin Zuster het Familieverhaal & haar eigen Spel beëindigt

bladzijde 339

HOOFDSTUK ACHTTIEN

*Quichot bereikt zijn Doel, waarop de Geliefde door
Schaamte & Schande wordt overspoeld*
bladzijde 375

HOOFDSTUK NEGENTIEN

Waarin de Vraag van Sancho wordt Beantwoord
bladzijde 408

HOOFDSTUK TWINTIG

Betreffende het Hart van de Auteur
bladzijde 427

HOOFDSTUK EENENTWINTIG

Waarin de Wereld Ontploft en de Nomade Tijdloos wordt
bladzijde 443

DANKWOORD

bladzijde 469

EEN DONQUICHOTACHTIGE
VERHANDELING
OVER DE UITSPRAAK

Quichotte, uitgesproken als 'kie-sjot' in het Frans en als 'kie-sjot-tuh' in het Duits, het Nederlandse *Quichot*, uitgesproken als 'kie-sjot', en *Chisciotte*, uitgesproken als 'kie-sjo-tee' in het Italiaans, zijn alternatieve spellingen/uitspraken van het Spaanse *Quixote* of *Quijote*, uitgesproken als 'kie-go-te'. Het Portugees gebruikt ook eerder een sj-klank dan een 'g' voor de *x* of *j* in het midden van de illustere naam Don Quixote/Quijote. Cervantes zelf zou waarschijnlijk 'kie-sjo-te' hebben gezegd in het Spaans van zijn tijd. Voor de doeleinden van deze tekst is de aanbevolen uitspraak het elegante Franse 'kie-sjot', om redenen die de tekst zelf duidelijk zal maken; maar, waarde lezer, ga uw gang. Ieder zijn/haar/hens eigen uitspraak van de universele Don.

DEEL EEN

HOOFDSTUK EEN

Quichot, een oude Man, wordt Verliefd, begint aan een Queeste en wordt Vader

ER WOONDE EENS, OP EEN REEKS TIJDELIJKE ADRESSEN HER en der in de Verenigde Staten van Amerika, een reiziger van Indiase komaf, gevorderde leeftijd en afnemende geestelijke vermogens, die, vanwege zijn liefde voor hersenloze televisie, een veel te groot deel van zijn leven in het gele licht van smakeloze motelkamers had doorgebracht met onmatig tv-kijken, en als gevolg daarvan een merkwaardige vorm van hersenbeschadiging had opgelopen. Hij verslond ochtendprogramma's, dagprogramma's, latenightshows, soaps, sitcoms, vrouwenfilms op Lifetime, ziekenhuisdrama's, politseries, vampier- en zombieseries, de ware belevenissen van huisvrouwen uit Atlanta, New Jersey, Beverly Hills en New York, de relaties en ruzies van hotelketenerfgenames en zelfbenoemde sjahs, de capriolen van mensen die beroemd waren geworden door vrolijke naaktheid, de vijftien minuten roem van jonge mensen met veel volgers op de sociale media vanwege hun door plastische chirurgie verkregen derde borst, of hun na een ribverwijdering verworven taile waarmee ze het onmogelijke figuur van de barbiepop van Mattel probeerden te imiteren, of, nog eenvoudiger, vanwege hun talent om grote karpers te vangen in schilderachtige decors gekleed in niets meer dan een minimale string-bikini; naast zangwedstrijden, kookwedstrijden, wedstrijden voor onder-

nemingsplannen, wedstrijden om in de voetsporen van topmanagers te treden, wedstrijden tussen op afstand bediende monstertrucks, modewedstrijden, wedstrijden om de liefde van vrijgezellen, mannen en vrouwen, honkbalwedstrijden, basketbalwedstrijden, voetbalwedstrijden, worstelpartijen, kickbokspartijen, extreme sporten, en natuurlijk, missverkiezingen. (Hij keek niet naar ijshockey. Voor mensen met zijn etnische overtuiging en tropische jeugd was hockey, dat in de vs 'veldhockey' werd genoemd, een sport die op gras werd gespeeld. Hockeyen op ijs was, in zijn ogen, het absurde equivalent van schaatsen op een grasveld.)

Omdat hij bijna volledig opging in de stof die hem geboden werd, via, in de oude tijd, de kathodestraalbuis, en in de nieuwe tijd van flatscreens, via LCD, plasma en organische licht-emitterende diodeschermen, viel hij ten prooi aan die steeds vaker voorkomende psychische stoornis waarbij de grens tussen waarheid en leugens vloeiend en vaag is geworden, zodat hij nu en dan merkte dat hij niet in staat was het een van het ander te onderscheiden, realiteit van 'reality', en zichzelf begon te beschouwen als een vanzelfsprekende burger (en potentiële bewoner) van die denkbeeldige wereld achter het scherm waaraan hij zo verknocht was, en die hem, en dus iedereen, dacht hij, de morele, sociale en praktische richtlijnen bood waar alle mannen en vrouwen zich aan zouden moeten houden. In de loop van de tijd, naarmate hij steeds dieper wegzank in het drijfzand van wat de irrealiteit genoemd zou kunnen worden, voelde hij hoe hij emotioneel betrokken raakte bij veel van de bewoners van die andere, kleurrijkere wereld, omdat het lidmaatschap hem toekwam, vond hij, als een hedendaagse Dorothy die overweegt definitief naar Oz te verhuizen; en op een onbekend moment ontwikkelde hij een ongezonde, want volledig eenzijdige, passie voor een zekere tv-persoonlijkheid, de mooie, geestige en aanbeden Miss Salma R, een beveling die hij,

tamelijk onjuist, kenschetste als liefde. In naam van deze zogenaamde liefde besloot hij gretig zijn ‘geliefde’ te volgen dwars door het tv-scherf heen naar de geëxalteerde hoge-resolutiewerkelijkheid die zij en haar soort bewoonden, en met daden en charme haar hart te winnen.

Hij praatte langzaam en bewoog ook langzaam, en trok een beetje met zijn rechterbeen tijdens het lopen – een blijvend gevolg van een aangrijpende Innerlijke Gebeurtenis vele jaren eerder, waarbij ook zijn geheugen beschadigd was geraakt, zodat voorvallen uit het verre verleden helder bleven, terwijl de herinneringen aan de middenperiode van zijn leven lukraak waren geworden, met grote hiaten en andere gaten die, als door een slordige, haastige bouwvakker, opgevuld waren met valse herinneringen aan dingen die hij misschien op tv had gezien. Afgezien daarvan leek hij best redelijk in vorm voor een man van zijn leeftijd. Hij was lang, je zou zelfs kunnen zeggen een uitgerekte man, van het soort dat je tegenkomt op de sombere schilderijen van El Greco en in de smalle sculpturen van Alberto Giacometti, en hoewel dergelijke mannen (voor het merendeel) een melancholieke inslag hebben, was hij gezegend met een opgewekte glimlach en de charmante manieren van een heer van de oude stempel, allebei kostbare eigenschappen voor een handelsreiziger, wat hij, in zijn gouden jaren, lange tijd werd. Bovendien was zijn naam zelf ook opgewekt: hij heette *Smile*. *Mr Ismail Smile, Sales Executive, Smile Pharmaceuticals Inc., Atlanta, GA*, stond op zijn visitekaartje. Als handelsreiziger was hij er altijd trots op geweest dat hij dezelfde naam had als het bedrijf dat hij vertegenwoordigde. De familienaam. Die verleende hem een zekere gravitas, althans, dat vond hij. Maar het was niet de naam die hij verkoos voor zijn laatste, zeer onbezonnen avontuur.

(De ongebruikelijke achternaam *Smile* was overigens de veramerikaniseerde versie van *Ismail*, dus eigenlijk was de

oude handelsreiziger Ismail Ismail, ofwel Smile Smile. Hij was een bruine man in Amerika die verlangde naar een bruine vrouw, maar hij zag zijn verhaal niet in rassentermen. Hij was, zou je kunnen zeggen, losgeweekt van zijn huid. Dit was een van de vele kwesties die zijn queeste ter discussie zou stellen, en veranderen.)

Hoe meer hij dacht aan de vrouw van wie hij beweerde te houden, hoe duidelijker het hem werd dat zo'n schitterende persoon niet zomaar door de knieën zou gaan van blijdschap bij de eerste amour-fouverklaring van een volslagen vreemde. (Zó gek was hij nu ook weer niet.) Daarom zou het noodzakelijk zijn te bewijzen dat hij haar waardig was, en het verschaffen van dergelijke bewijzen zou van nu af aan zijn enige zorg zijn. Ja! Hij zou zijn waarde ruimschoots aantonen! Wanneer hij aan zijn queeste begon, zou het noodzakelijk zijn het voorwerp van zijn affectie volledig op de hoogte te houden van zijn handelingen, en dus vatte hij het plan op een correspondentie met haar te beginnen, een reeks brieven die zouden onthullen hoe oprecht hij was, hoe diep zijn genegenheid, en hoe ver hij bereid was te gaan om haar hand te winnen. Op dit punt in zijn overwegingen werd hij overvallen door een soort verlegenheid. Als hij haar onthulde hoe nederig zijn plaats in het leven werkelijk was, dan zou ze zijn brief misschien met een lief lachje in de prullenmand gooien en voorgoed klaar zijn met hem. Als hij zijn leeftijd onthulde of haar bijzonderheden over zijn uiterlijk gaf, zou ze misschien terugdeinzen voor die informatie met een mengeling van geamuseerdheid en afschuw. Als hij haar zijn naam gaf, de inderdaad verheven naam Smile, een naam waar groot geld aan hing, dan zou ze misschien slechtgehumeurd de autoriteiten waarschuwen, en opgejaagd te worden als een hond, in opdracht van het voorwerp van zijn aanbidding, dat zou zijn hart breken en dan zou hij zeker sterven. Daarom zou hij voorlopig zijn ware identiteit verborgen houden